

متن پرسش

سلام استاد عزیزم: مطلبی را که از علامه حسن زاده در مورد شیخ جعفر مجتهدی در کتاب جدید ۴ جلدی (لاله ای از ملکوت) آمده است به شرح ذیل می باشد. شاخه‌ای از شجره طوبی علامه فیلسوف حاج شیخ حسن زاده آملی پیرامون شخصیت جناب حاج شیخ جعفر مجتهدی فرمودند: آقای حاج شیخ جعفر مجتهدی انسان الهی بودند، برایم سخت است که بخواهم بگویم فهمیده دفتر وجودشان را ورق می‌زنم و برای شما قرائت می‌کنم؛ حقاً این ادعا را ندارم. ایشان خوب مراقبت می‌کردند و کشیک نفس می‌کشیدند و حضورشان بسیار قوی بود و حقیقت «فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ» در ایشان پیاده شده بود، یعنی واقعیت: از یمین و از یسار و تحت و فوق / نور او بر گردنم افکنده طوق را در این عزیز مشاهده می‌کردیم. جناب حاج عبد الصمد همدانی در بحرالمعارف آورده است که تنی چند از خواص حضرت وصی، امام امیرالمومنین علی علیه‌السلام در محضرشان بودند که آن حضرت فرمودند: عارف بالله را در زمین و آسمان و ... نمی‌یابی، در بهشت و جهنم هم نمی‌یابی. «فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ» یعنی در پیشگاه خدا. اگر بهشت شیرین است، بهشت آفرین شیرین‌تر است، لذا جناب نبی اکرم حضرت رسول صلی‌الله‌علیه‌وآله روایت فرمودند: عشق بهشت به سلمان بیش از عشق سلمان به بهشت است، برای اینکه سلمان زینت بهشت است و بهشت آفرین را طالب است. این اشخاص، بزرگانی هستند که «احیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ» و الآن هم که از این نشئه دنیا رخت بر بسته‌اند، می‌توان از ارواح مقدسشان استمداد جست. افسوس که قدر خودمان را نشناخته‌ایم و درست کشیک نفس نکشیده‌ایم! در پیشگاه انسان‌های الهی زانو زده‌ایم و به حقیقت انسان کامل پی نبرده‌ایم و به «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ» توجه نکرده‌ایم! و به «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ» گوش فرا ندادیم و در نتیجه به حقیقت انسان پی نبردیم. من آقای مجتهدی را خیلی دوست داشتم و فانی در ایشان بودم و گاه گاهی خدمتشان تشریف می‌یافتم. با آیه الله کشمیری، چه روزها و شب‌هایی را سپری کردیم، و سالیانی در خدمت علامه طباطبایی و برادرشان، و آیت الله سید مهدی قاضی و جناب شیخ محمد تقی آملی بودم اما هر چه بخواهید آقای مجتهدی را دوست دارم. انسان الهی نورانی بود و جان پاکی داشت. بسیار بزرگوار بود، بسیار مراقب خودش بود، خیلی کشیک نفس می‌کشید. باز می‌گویم انسان الهی بود، فانی بالله بود و بنده فانی در ایشان بودم، این واقعیت امر است، رَفَعَ اللهُ دَرَجَاتَهُ. در مورد این بزرگان، خیلی با احتیاط باید حرف بزنیم و نباید به گزاف دهان بگشاییم که مبدا موجب هتک حرمت آنها بشود. وجودشان در میان مردم موجب نزول برکات بود؛ تا دیگر کی یک انسانی مثل این بزرگواران در اجتماع پیدا شود.

آنها مصادیق و مظاهر شجره طیبه طوبی بودند، شجره طوبی مراتب دارد. در روایت است که در هر خانه اهل ولایت، شاخه‌ای از شجره طوبی فرود آمده است و اهل ولایت در هر خانه، شاخه‌ای از شجره طوبی هستند. خداوند توفیق دهد تا از برکات انفاسشان بهره‌مند شویم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می‌کنم همه‌ی این صفات را می‌توان برای آقای مجتهدی قائل شد که ایشان انسانی الهی و نورانی بودند و جان پاکی داشتند و مراقب خود بودند و در میان مردم موجب نزول برکات می‌شدند. بحث بر سر توحیدِ عارف و کرامتِ اهل کرامت است. آنچه می‌توان گفت اهل کرامت بودن ایشان است تا آن‌که بخواهیم ایشان مثل امثال علامه‌ی قاضی و یا علامه‌ی طباطبایی و یا حضرت امام، اهل عرفان باشند. موفق باشید